

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 45:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om at forbedre de unges kundskaber i de kultur-bærende fag historie, geografi, dansk og kristendomskundskab].

Af Frank Dahlggaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 14/3 2000).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 212: Forslag til lov om ændring af momsloven, lønsumsafgiftsloven, kildeskatteloven og arbejdsmarkedsfundsloven. (Sikkerhedsstillelse ved registrering).

Af skatteministeren (Ole Stavad).

(Fremsat 1/3 2000).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Ja, franske vine kan føre til meget, også til ændringer af diverse gældende skattelove.

Baggrunden for det her lovforslag er den snedige omgåelse af de danske registreringsregler, som de såkaldte 1.000-kr.-selskaber indebærer. Med denne her lov ændres reglerne om sikkerhedsstillelse ved registrering af selskaber, som på registreringstidspunktet har en formue, der er under 125.000 kr. Og det kan Socialdemokratiet helt og holdent støtte.

Ifølge de danske regler skal man for at kunne oprette et anpartsselskab have en selskabskapital på mindst 125.000 kr., men et ægtepar, som ønskede at stifte et hobby-selskab til import af vin, fik medhold ved såvel EF-Domstolen som ved Højesteret i deres påstand: at de fuldt lovligt kunne nøjes med at oprette og indregistrere et selskab i England uden selvstændige aktiviteter for derefter at oprette en filial i Danmark

uden yderligere kapitalindskud eller sikkerhedsstillelse.

I England er det offentliges krav til selskabskapital nogle helt andre end dem, vi kender. De engelske myndigheder kræver kun en selskabskapital på 100 pund, dvs. ca. 1.200 kr. Og det medfører, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen afviser at stemple den særlige engelske filialmodel som lovlig, men det blev som før nævnt altså underkendt.

Så da vi nu har to retsinstansters ord for, at dette smuthul ikke er uforeneligt med den frie etableringsret, fremsættes dette forslag med formålet at sikre, at man ikke skal kunne drive en virksomhed, der har et dårligere kapitalgrundlag end de danskbaserede anpartsselskaber.

I Socialdemokratiet deler vi ministerens bekymring, ikke mindst hvad angår konsekvenserne i form af ringere sikkerhed for de tilgodehavender, som f.eks. Told og Skat vil have i disse discountselskaber.

Og vi er derfor også enige i, at lovforslaget skal gælde fra fremsættelsestidspunktet, den 1. marts 2000, så vi undgår, at den her type virksomheder bliver registreret i den mellem-liggende periode.

Vi må holde fast i, at der så vidt muligt skal være lige konkurrencevilkår, hvorfor disse typer discountselskaber ikke må slippe igennem registreringsnåleøje uden den fornødne sikkerhedsstillelse.

For at vi ikke skal få uforudsete problemer med foreninger og organisationer, hvis formål eksempelvis er politiske eller velgørende, eller som udøver aktiviteter vedrørende amatør-sport, er vi tilfredse med, at lovforslaget undtager disse for reglerne om sikkerhedsstillelse og registrering.

Og med disse ord kan jeg på Socialdemokratiets vegne tilslutte mig lovforslaget og anbefale det til hurtigt vedtagelse.

Mariann Fischer Boel (V):

Skatteministerens forslag om sikkerhedsstillelse ved registrering, altså en pligt til, at små selskaber skal stille en garanti på mindst 125.000 kr. for at få lov til at drive erhvervsvirksomhed i Danmark, virkede, da jeg læste forslaget i første omgang, ikke nødvendigvis usympatisk. Men så må jeg også nødvendigvis sige »i første omgang«.

Lovforslaget er et forsøg på at afbøde konsekvenserne af den Centros-dom, som den social-

demokratiske ordfører også nævnte, nemlig at danske myndigheder ikke kunne nægte en filial af – i det her tilfælde – et engelsk selskab at drive virksomhed i Danmark, fordi det ville stride mod reglerne om den frie bevægelighed. Konstruktionen var jo lavet for at omgå det danske krav om de 125.000 kr. i kapital, som danske ApS'er skal stille.

Derfor købte man så i det her tilfælde et engelsk selskab og lod selskabet oprette en filial i Danmark. Problemet er jo, at det er relativt billigt at stifte et selskab i England, jeg tror, det koster omkring 100 pund, og det er klart, at så kan man komme uden om kapitalkravet på samme måde, som man kan frigøre sig fra den personlige forpligtelse.

Kravet skal nu stilles til alle selskaber, også danske, for at hindre forskelsbehandlingen, og så vidt jeg kan se ifølge bemærkningerne i forslaget, burde det være foreneligt med EF-retten, fordi det i øvrigt opfylder fire helt konkrete betingelser, men jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at man i ministeriet har sikret sig i EU, at vi ikke efterfølgende får problemer, når vi skal implementere lovforslaget.

Men så vil jeg prøve at vende mig mod de danske forhold. Jesper Lau Hansen havde, jeg tror det var i forgårs, i Berlingske Tidende en artikel, hvor han sætter fingeren på nogle punkter, som jeg også godt vil rejse i dag.

Vil forslaget betyde en skærpelse for mindre virksomheder generelt? I dag er der som nævnt et krav på 125.000 kr. som minimum for at drive et ApS, og først når 40 pct. af kapitalen er væk, begynder problemerne at opstå. Vil lovforslaget føre til, at virksomhederne altid skal have en kapital på mindst 110.000 kr., altså 125.000 kr. minus 15.000 kr.?

I lovforslaget står der, at garantforpligtelsen bortfalder efter 18 måneder, men det er noget uklart, om kapitalkravet gælder i hele perioden, eller om det så bortfalder, og kan det så opstå på et senere tidspunkt, hvis der viser sig likviditetsproblemer?

Der lægges jo ikke skjul på – det kan man så synes er sympatisk, at man melder klart ud fra ministerens side – at forslaget helt klart går på at sikre skattevæsenet mod tab, men de overvejelser gør man sig så ikke i England, hvor man ønsker, at det skal være så nemt som muligt at starte en virksomhed, altså at iværksætteren skal have rimelig gode forhold, fordi det jo ikke altid er den optimale model, at man bliver nødt

til at gå fra hus og hjem, hvis ens idé ikke viser sig at være bæredygtig.

Derfor kan man jo nok sige, at det kan virke noget hult, at erhvervsministeren med den ene hånd vil give mere kapital til iværksættere, mens skatteministeren med den anden hånd vil gøre det vanskeligere at starte virksomhed.

I Venstre er vi enige i, at vi godt vil være med til at lukke spekulationshuller, men vi er også optaget af, at det ikke får nogen negative konsekvenser for muligheden for at starte danske virksomheder.

Det håber jeg vi kan få afklaret i det forløb med behandlingen af lovforslaget i Skatteudvalget.

Flemming Hansen (KF):

De to foregående ordførere har omtalt baggrunden for lovforslaget. Det skal jeg undlade.

Vi synes i den konservative folketingsgruppe, at det er rimeligt og naturligt, at der sikres en ligestilling mellem danske og udenlandske virksomheder, og det er også fuldstændig rimeligt og klart, at den danske stat, de danske myndigheder, ikke udsættes for unødigt risiko hos disse udenlandske virksomheder for de tilgodehavender, staten må have hos virksomhederne.

Den del af lovforslaget er den konservative folketingsgruppe helt enig i. Men der står i lovforslaget, at det har virkning fra den 1. marts, dvs. fra fremsættelsesdatoen. Da må jeg til gengæld sige, at dér har vi et princip i den konservative folketingsgruppe: Vi vil ikke være med til at lovgive med tilbagevirkende kraft. Det kan vi ikke diskutere, og alene af den grund siger vi nej til lovforslaget.

Vi vil derimod meget gerne imødekomme ministeren, for der er meget fornuft i lovforslaget, og sørge for under udvalgsarbejdet at hjælpe til med det. Det kan gå meget hurtigt, det kan for vores skyld vedtages allerede på onsdag, men tilbagevirkende kraft kan og vil vi ikke være med til. Man har nogle love her i landet, og dem skal borgerne vide at de kan rette sig efter, og det skal virksomhederne naturligvis også, så det er et princip for os. Alene af den grund siger vi nej til lovforslaget.

Så vender vi os til den danske del af det. Dér virker det, som om ministeren foretager en opstramning, som jeg synes det er vanskeligt at se nogen grund til. Men jeg medgiver over for ministeren åbent og ærligt, at det kan være, jeg ikke har forstået det, for jeg mener i virkelighe-

den, at det er sådan, at man har en selskabslovgivning, hvor minimumskapitalen, man kan starte med, er 125.000 kr., og så har jeg utrolig svært ved at se problemet. Men det kan være, at ministeren under udvalgsarbejdet kan forklare os det. Jeg har ikke rigtig hørt nogen, der kan forklare mig det.

Vi må også sige, at der er et spørgsmål om signalværdien i det. Hvis man ønsker at gøre det vanskeligere at etablere virksomhed i Danmark, er vi meget betænkelige ved det. Iværksætterkulturen i Danmark er væsentlig mindre, antallet af iværksættere i Danmark burde være langt større, end det er sammenlignet med alle de lande, vi normalt sammenligner os med, og derfor finder vi, at signalværdien er uheldig, hvis man gør det vanskeligere at etablere sig.

Men det vil vi gerne se på under udvalgsarbejdet. Det kan være, at jeg har misforstået det, men jeg gentager, at den tilbagevirkende kraft gør, at vi ikke vil sige ja til lovforslaget. Vi vil meget gerne være med til, at det bliver lynhurtigt behandlet, det er i orden, det er fair, men folk skal vide, hvilke love de har at rette sig efter i dette land.

Jeg håber, at ministeren vil imødekomme os på det, og så tror jeg, at Skatteudvalgets formand vil imødekomme os ved, at vi lynhurtigt kan behandle lovforslaget i Skatteudvalget i stedet for.

Jørn Jespersen (SF):

Da vores partis ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Lovforslaget har til formål at begrænse kreditrisikoen i forhold til skatter og afgifter i virksomheder med et beskedent kapitalgrundlag, og det sker ved at indføre krav om sikkerhedsstillelse for en række virksomheder med begrænset ansvar, når de på registreringstidspunktet har en formue på mindre end 125.000 kr.

Højesteret afsagde i februar 2000 dom i en sag om registrering hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af en filial af et udenlandsk selskab. Dommen blev afsagt på baggrund af en dom fra EF-Domstolen, og domstolen slog fast, at det er uforeneligt med EF-Traktatens regler om den frie etableringsret at afvise at registrere en filial af et udenlandsk selskab. Og det gælder også, selv om det udenlandske selskab ikke driver erhvervmæssig virksomhed i sit hjemland og

kun er oprettet for at drive hele virksomheden i det land, hvor filialen oprettes.

Det er således blevet muligt for personer, der bor her i landet, at købe et udenlandsk selskab med en kapital på 1.000-2.000 kr. og herefter begynde at drive virksomhed her i landet uden personligt at hæfte for selskabets gæld.

Nystartede selskaber m.v. med en så beskedent selskabskapital udgør en særlig kreditrisiko, ikke mindst i forhold til kreditorer, der, som f.eks. skatte- og afgiftsmyndighederne, på kort sigt er uden indflydelse på karakteren og omfanget af et eventuelt mellemværende med selskabet.

Lovforslaget er foranlediget af Højesterets dom, og det foreslås, at andre virksomheder end personligt ejede, der skal registreres for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, lønsumsafgift eller moms, skal stille en vis sikkerhed for told- og skattemyndighedernes tilgodehavender, medmindre virksomhederne på registreringstidspunktet har en formue på 125.000 kr.

For at undgå tænkning i, at der eventuelt sker en ændring, foreslås det, at loven får virkning fra fremsættelsestidspunktet.

SF indstiller lovforslaget til vedtagelse, idet EU's regler, EF-Domstolen og Højesterets dom betyder, at det i dag er muligt at tænke spekulativt imod, hvad dansk skatte- og aktielovgivnings hensigter er.

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Da vores ordfører på området, hr. Klaus Kjær, er forhindret i at deltage, skal jeg fremføre følgende:

Formålet med lovforslaget er, som det så smukt hedder, at begrænse kreditrisikoen i forhold til skatter og afgifter i virksomheder med et beskedent kapitalgrundlag.

Dybest set drejer det sig om, at man vil have bremsen op for det hul, som er i loven, hvor det er muligt for personer, der bor her i landet, at købe et udenlandsk selskab med en selskabskapital på et ganske ringe beløb og herefter begynde at drive virksomhed i landet.

EF-Domstolen har fastslået, at det er uforeneligt med EF-Traktatens regler om den frie etableringsret at afvise at registrere en filial af et udenlandsk selskab, også selv om det udenlandske selskab ikke driver erhvervmæssig virksomhed i sit hjemland og kun er oprettet for at drive hele virksomheden i det land, hvor filialen oprettes.

Således som reglerne er nu, vil man – typisk med svigagtig hensigt – eksempelvis kunne starte en virksomhed her i landet som en filial af et udenlandsk selskab med en aktiekapital på f.eks. 1.200 kr. Filialen kan således i realiteten starte op uden noget kapitalgrundlag. Ejeren vil ikke kunne gøres ansvarlig for skattemyndighedernes tilgodehavende, idet det jo drejer sig om virksomheder, der ikke er personligt ejede.

Når en virksomhed på registreringstidspunktet ikke har en formue på mindst 125.000 kr., giver lovforslaget således hjemmel til, at told- og skattemyndighederne kan sikre sig ved at kræve, at der stilles sikkerhed for den manglende formue.

Vi er i Dansk Folkeparti ikke begejstrede for lovforslag med tilbagevirkende kraft, og derfor skal der selvfølgelig i udvalget arbejdes på, om datoen eventuelt kan ændres, så den gælder fra lovens vedtagelse.

Vi vil støtte forslaget i hele dets ordlyd, men håber så på, at datoen kan ændres, så den gælder fra lovens vedtagelse.

Sonja Albrink (CD):

Da tidligere ordførere allerede på kompetent vis har gennemgået lovforslaget, og hvad lovforslagets intentioner er, skal jeg blot tilkendegive, at vi i CD selvfølgelig gerne vil være med til at stramme op, hvis der er nogle ulige forhold, for vi går ind for, at virksomheder har så lige konkurrenceforhold og etableringsforhold som overhovedet muligt.

Vi er meget optagede af, som også andre ordførere har udtalt, at vi har en god iværksætterkultur, og vi er også tilfredse med, at vores erhvervsminister på det område prøver at gøre så meget som overhovedet muligt.

Ikrafttrædelsestidspunktet er der nogle andre ordførere der har rejst spørgsmål om; vi håber måske, at ministeren er venlig at kigge på det, men vi kan også tilsige en støtte til forslaget. Vi vil godt være med til at rette op på de her forhold.

Anders Samuelsen (RV):

Også Det Radikale Venstre er positivt over for skatteministerens forslag om at indføre krav om sikkerhedsstillelse for told- og skattemyndighedernes tilgodehavende ved registrering af virksomheder med begrænset ansvar, når de på registreringstidspunktet har en formue på mindre end 125.000 kr.

Forslaget har til formål at begrænse den kreditrisiko, som virksomheder med et beskedent kapitalgrundlag udgør for skatte- og afgiftsmyndighederne, og har bl.a. udspring i den såkaldte Centros-sag. Og den dom, der faldt dér, respekterer vi selvfølgelig fra Det Radikale Venstres side, fordi det er klart, at de danske regler ikke skal stride mod EF-Traktatens regler om den frie etableringsret.

På den anden side må vi nok erkende, at virksomheder, som ikke opfylder formuekravet på 125.000 kr., udgør en potentiel stor kreditrisiko for skatte- og afgiftsmyndighederne. Hvis ikke der indføres de krav, som forslaget lægger op til, vil der være stor risiko for, at skatte- og afgiftsmyndighederne påføres tab. Samtidig er det også sandsynligt, at sådanne nystartede virksomheder med ringe kapitalgrundlag kan bruges til svigagtige formål.

Jeg vil godt understrege, at vi også fra Det Radikale Venstres side er glade for specielt § 56 B, stk. 3, hvor det understreges, at bestemmelserne her ikke finder anvendelse på foreninger og organisationer, hvis formål er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk, filantropisk eller på anden måde almen velgørende eller almennyttig karakter, eller som udøver aktiviteter vedrørende amatørsport. Det er en god undtagelse, som vi også kan støtte, og samlet set kan Det Radikale Venstre støtte op om forslaget.

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig skal det lovforslag her støttes. Det gør alle partier, for det går jo ud på udelukke de at opretholde den eksisterende retstilstand, så det er der ikke nogen diskussion om.

Men den diskussion, som er den principielle, og som jeg godt kunne tænke mig at EU-partierne i Folketinget forholdt sig til, er: Hvorfor skal EU påtvinge os at lave sådan en lov?

Hvorfor skal EU bestemme, som de jo altså har gjort her med afgørelsen ved EF-Domstolen, at vi skal acceptere selskaber, der virker i Danmark efter et andet regelsæt end det, vi har vedtaget for danske selskaber? Det er jo rent principielt.

Det her er sådan en nødværgelov i forhold til en EU-påbudning af, hvad de synes skal være ret i Danmark. Det er jo den principielle diskussion. Det synes jeg også skatteministeren burde forholde sig til. Skal vi bare acceptere, at EU har den her bestemmelse over Danmark, og så altså bøje hovedet og sige, at nå ja, men så prøver vi

lige at finde en finurlighed, så vi alligevel er i stand til at opretholde det, vi synes skal være dansk lovgivning?

Jeg synes, det er det principielle. Jeg synes, det er noget rod, at vi skal til at lave sådan en lovgivning her, og jeg synes, det burde være sådan, at vi tog det slagsmål med EU og sagde til dem: Jamen så må Traktaten laves om. Det skal ikke være sådan, at man via EU er i stand til at omgå eksisterende dansk lovgivning. Det synes jeg er det principielle. Så i stedet for at vedtage denne her lov burde vi i virkeligheden vedtage en lov om at lave en traktatændring, arbejde for en traktatændring, så vi ikke fremover skal stilles i den her situation.

Og det får mig til at tage fat i en anden problemstilling. Her drejer det sig om en filial af en udenlandsk virksomhed. Det er jo ikke det eneste område, hvor man via etablering af filialer i Danmark kan omgå generel dansk lovgivning. Jeg er i hvert fald bekendt med, at det gælder inden for finansielle virksomheder, og når en finansiell virksomhed fra f.eks. England – det har jeg et konkret eksempel på – etablerer sig med en filial i stedet for med et selvstændigt dansk aktieselskab, altså etablerer sig med en filial i Danmark, så er den filial ikke omfattet af det danske Finanstilsyns normale tilsyn med finansielle virksomheder, og det kan kunden jo ikke vide.

Når man går ind i en bank, kan man regne med, at der er i hvert fald en eller anden form for offentligt tilsyn med den bank. Jeg kan trygt sætte mine penge ind i banken, fordi Finanstilsynet holder øje med, at her går tingene godt nok for sig. Sådan er det ikke i virkeligheden, men sådan er der alligevel en vis tryghed om vores banksystem.

Men hvis man tilfældigvis falder ind i en bank, som ikke er et dansk indregistreret selskab, men bare er en filial af et udenlandsk selskab, hov, så er vilkårene lige pludselig helt anderledes. Så kan man risikere at tabe sine penge. Så kan man risikere, at man kommer ind i en bank, der altså styres efter nogle helt andre principper, end vi i hvert fald tror at danske finansielle virksomheder styres efter.

Derfor vil jeg i forbindelse med det her lovforslag bede skatteministeren undersøge, om der er andre områder, hvor dette gælder. Det er muligt, at jeg i stedet for skulle spørge erhvervsministeren, det må vi lige overveje måske med vores sekretær i Udvalgsafdelingen. Jeg synes, det er et relevant spørgsmål at få stil-

let: Er der andre områder, hvor man via etablering af filialer af et udenlandsk selskab i EU eller uden for EU for den sags skyld på den måde kan omgå det, der i øvrigt er sædvanlig dansk lovgivning? Det mener jeg er et andet principielt spørgsmål, denne her lov giver os anledning til at få rejst.

Selvfølger jeg støtter vi det, der ligger. Men jeg synes, der er nogle principielle ting, der i virkeligheden er meget vigtigere at få debatteret end teknikken i den her lov. Den tror jeg sådan set kommer til at passe fint.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Også vi støtter dette forslag. Vi synes, der er en rimelig god argumentation for, at der må være – det er faktisk det, det handler om – ligestilling, om man etablerer et selskab i Danmark, eller man gør det ved at købe et udenlandsk selskab.

Så klart ja fra vores side.

Kim Behnke (FRI):

I Frihed 2000 kan vi ikke støtte forslaget. Det er der tre grunde til, og så er der et lille fjerde vedhæng.

Men af de tre væsentligste grunde er der for det første de erhvervspolitiske konsekvenser af det.

Vi bruger timer på i denne sal at diskutere, hvad vi kan gøre for at trække udenlandske virksomheder til Danmark, hvad vi kan gøre for at gøre det nemmere at etablere egen virksomhed. Der bliver nedsat alverdens udvalg, ad hoc-grupper, der bliver skrevet tykke rapporter, og indimellem bliver der oven i købet afsat statsmidler til at fremme iværksætterkulturen, og man prøver at markedsføre Danmark og lover udenlandske virksomheder, at de trygt kan komme til Danmark.

Når de udenlandske virksomheder så kigger på Danmark, kan de altså opleve, at lige så snart udenlandsk lovgivning ikke passer med dansk lovgivning, ja, så bliver regeringens skatteminister sendt af sted med fluesmækkeren for at ramme de ting, man ikke bryder sig om.

Det sender et meget dårligt signal til udlandet om, at medmindre man er en stor og velvoksen multinational virksomhed med masser af millioner eller milliarder i ryggen, ja, så er man ikke velkommen til at have aktiviteter i eller med Danmark. Det er det første argument.

Det andet argument drejer sig så om selve disse beløbsgrænser. Da Folketinget i sin tid

vedtog at forhøje grænsen for, hvornår man kunne starte aktieselskab/anpartsselskab i Danmark, var jeg en af dem, der talte imod, fordi vi dermed har gjort det unødvendig svært at starte egen virksomhed.

Det argumentsæt, der blev brugt dengang, var, at det var for at bremse antallet af konkursryttere osv., og sandheden er jo den, at de, der vil lave fup og svindel, jo gør det stadig væk. Så det eneste, man har opnået, er at gøre det mere besværligt for danskere at starte egen virksomhed. Så de beløbsgrænser, der opereres med, er vi uenige med ministeren i.

Det tredje argument drejer sig så om det EU-retlige. Og det er jo underligt, at en regering, som netop har udskrevet en folkeafstemning om, hvorvidt vi yderligere skal integreres økonomisk med de andre EU-lande, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt vi også skal afskaffe vores nationale valuta, ikke er parat til at indse, at prisen for øget økonomisk integration jo altså også er, at det en gang imellem er Danmark, ja, det kan faktisk temmelig ofte blive Danmark, der skal tilpasse sig de andre lande.

For selv om man sikkert i regeringen og ikke mindst i Skatteministeriet er overbevist om, at det danske regelsæt er verdens bedste, og at alt andet slet, slet ikke kan hamle op med vores, ja, så er det altså ikke opfattelsen i de øvrige EU-lande. Og derfor kommer vi igen og igen i den situation, at hvis vi ikke skattepolitisk, økonomisk osv. retter ind til højre, ja, så vil vi blive dømt til at gøre det. Det kunne være, at man skulle tage det med i sine overvejelser om, hvorvidt vi så også skal have øget økonomisk integration.

Men som det fremgik af en artikel i Politiken den 3. marts 2000, ja, så er der jo rejst tvivl om, hvorvidt det her forslag er EU-medholdeligt.

Hvis et engelsk selskab, hvor det ikke er danske aktører, der afprøver grænsen for dansk lovgivning, hvis det er et rent engelsk selskab eller et belgisk, eller hvad det nu måtte være, som rejser sag ved EF-Domstolen, ja, så bliver det godtgjort, at så er der stor risiko for, at Danmark kommer til at tabe den sag. Og da er der jo ingen grund til, at Folketinget med åbne øjne vedtager en lov, der allerede er rejst tvivl om.

Og derfor er det efter vores mening den første opgave, vi skal have afdækket under udvalgsarbejdet, hvorvidt det her forslags vedtagelse vil være EU-medholdeligt, eller om vi render ind i nye problemer.

Og så det sidste lille vedhæng, der er spørgsmålet om, hvorvidt loven skal have tilbagevirkende kraft. Vi deler fuldt ud bl.a. De Konserveratives ordførers opfattelse af, at det skal den naturligtvis ikke. Vi kan ikke være bekendt at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft. Der kan afgiftspolitisk en gang imellem være behov for, at man ikke laver hamstring osv. i butikkerne, hvis afgifter bliver ændret, men i det her tilfælde står vi jo ikke foran en hamstringsbølge, og derfor er det helt unødvendigt, at Folketinget begiver sig ud på at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft. Så den lille indrømmelse håber vi naturligtvis at skatteministeren vil give Folketinget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først en tak både til det flertal, som jeg har lyttet mig til uforbeholdent har tilsluttet sig forslaget, og også en tak til det store mindretal, som, så vidt jeg lyttede mig til, faktisk var de øvrige partier, de resterende partier, bortset fra Frihed 2000, der har givet en betinget tilslutning om at være med til at finde en løsning på den her sag.

Og det gør selvfølgelig, at jeg vil gøre mig lige så umage, jeg kan, inden for de rammer, der er mulige, for at det bliver et – meget tæt på – enigt Folketing, der vedtager forslaget, når det når frem til tredje behandling.

Nogle enkelte kommentarer til det, der har været sagt, og nogle af de spørgsmål, der har været rejst. Andre spørgsmål egner sig måske bedst til, at vi hurtigt får besvaret spørgsmålene under udvalgsarbejdet.

Først til Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel, der stillede nogle spørgsmål: Altså det, der sker her, er, at man måler det på registreringstidspunktet. Det er ikke sådan, at man kommer ind efterfølgende og følger løbende, eller at der skal afleveres noget til skattemyndighederne omkring egenkapital. Det er på registreringstidspunktet, de 125.000 kr., som vi her taler om, måles.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt vi er meget mere restriktive på det her område, end briterne er. Der er man nødt til at forholde sig til, at det, der ligger oplyst for mig, er, at i England har man nogle helt andre regler for gennembrud, for at man kunne gøre den personlige hæftelse gældende, selv om man har etableret sig i et selskab af den her karakter. Og det var selvfølgelig en anden måde at løse det her problem på.

Jeg tror, det ville være et helt forkert signal at sende og langt mere vidtgående. Altså vi har faktisk ledt efter den mindst – må jeg sige – indgribende løsning med respekt for EU-medholdelighed, men det vil være en langt mere indgribende løsning, hvis vi lavede nye regler for, hvordan man gennembrød muren over til personen i et selskab.

Derfor vil jeg meget kraftigt advare imod det, som hr. Kim Behnke et eller andet sted sagde i sine bemærkninger: at vi skulle harmonisere eller vi skulle kopiere eksempelvis de britiske regler, for jeg tror, at det ville efterlade en ringere situation end den, vi har.

Det er så også vigtigt at holde fast i, når man taler om iværksættere, at det her jo kun er i de situationer, hvor de personer, der driver en virksomhed, siger: Vi vil ikke selv påtage os en personlig hæftelse. Så det har ingen indflydelse dér, hvor den personlige hæftelse opretholdes.

Og jeg må da set ud fra de regler, som brede flertal her i Folketinget har vedtaget omkring vore anpartsselskaber og vores aktieselskaber og adgangen til at oprette dem og de kapitalkrav, vi stiller dér, sige, at vi ville da lave en helt uacceptabel konkurrenceforvridning, hvis vi ikke reagerede på det her. Og derfor mener jeg også, at det er lidt i retning af en bunden opgave, som vi har, at hjælpe hinanden med at finde en løsning, hvad jeg så også er glad for at der har været helt stærke signaler om.

Så har der været rejst spørgsmål om, at lovforslaget i den form, det er til behandling i her, har ikrafttræden fra fremsættelsesdagen, og derfor bliver det selvfølgelig perioden fra fremsættelsen og indtil dets vedtagelse, hvor man kan sige, at der er en form for tilbagevirkende kraft. Vi har været meget omhyggelige med, at vore told- og skatteregioner har kunnet informere allerede fra fremsættelsesdagen om, at det her forslag er fremsat.

Det, vi jo er nødt til at forholde os til, er, at man jo faktisk, når vi taler om selskaber, ville kunne hamstre, som hr. Kim Behnke sagde. Der er ikke noget til hinder for, at man ville kunne registrere et meget stort antal selskaber i den korte periode, der forhåbentlig og formentlig går her, med en massiv omgåelse. Og derfor er det ikke et forsøg på at gøre ting besværlige, men et forsøg på at sikre, at det, der er formålet med denne her lovgivning, også er det, vi når, og det beder jeg om en vis forståelse for. Og jeg beder de ordførere, der specielt har interesseret

sig for det punkt, om at overveje det en ekstra gang.

Så var der hr. Frank Aaen, som havde en række bemærkninger, og her vil jeg først sige, at jeg efter den række af bemærkninger var meget glad for hr. Frank Aaens konklusion. De bemærkninger, som hr. Frank Aaen havde, var først og fremmest til noget, der ikke har med skat at gøre.

Det her, kan vi sige, er jo ikke en følge af, at en skatteregel er underkendt, men af, at man kan registrere sig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Men i det øjeblik man abonnerer, om jeg så må sige, på kassekredit, så stiller vi kravene, og det synes jeg er fair nok. Vi kan sige, at spørgsmålet er, om problemet er særlig stort.

Altså jeg kan sagtens forstå, at vi i forhold til de bestræbelser, vi har, måske har lidt forskellige opfattelser af, at det er vigtigt, at også virksomhederne kan operere på tværs af landegrænserne, og at der er dét at kunne lade sig registrere en del af det, men så kommer der andre overvejelser ind, når man skal registreres og dermed skal kunne abonnere på moms-kreditter, A-skat-kreditter osv. Men dér er det, som det fremgår af EF-Domstolens præmisser, at man, hvis man vil sikre sig eksempelvis over for garantier, på en mindre indgribende måde kan løse sine problemer, og det er så det, vi lægger op til at gøre med forslaget her. Der er altså egentlig en rimelig sammenhæng.

Så er der spørgsmålet om de finansielle virksomheder, som man gerne må stille, men jeg vil nu opfordre hr. Frank Aaen til at overveje, om det skal stilles til det her forslag og risikere at forsinke vedtagelsen af forslaget, eller om man skal tage det i en anden sammenhænge. Det skal jeg ikke blande mig i. Vi vil gøre os lige så stor umage, som vi kan, for at svare hurtigt og præcist, men vi skal givet rundt i en række ministerier i forhold til en række af de emner, som hr. Frank Aaen nævner i denne her sammenhæng.

Men det er jo lidt den samme tankegang, som når man opererer på tværs med sådan noget som tilsyn: Så skulle vi gerne have regler, der alle steder er tilstrækkelig gode til, at man har sikkerhed for – uanset om man nu engagerer sig med en dansk eller en engelsk eller en tysk eller en fransk bank – at kunderne til stede. Det er baggrunden, som jeg husker diskussionen, da vi havde debatten om det pågældende direktiv i Folketingets Europaudvalg, hvor jeg mener, jeg selv sad på det tidspunkt.

Men som sagt: Jeg takker hr. Frank Aaen for konklusionen.

Hr. Kim Behnke fremstillede jo i sin ordfører-tale nærmest det her sådan, at hvis udenlandske virksomheder ville drive virksomhed i Danmark, skulle de være millionærer eller milliardærer. Jeg tror nu, at der vil være ret langt mellem de udenlandske virksomheder – tyske, engelske, franske, eller hvor de nu er hjemmehørende – der har en egenkapital på under 125.000 kr., som vil kunne magte at bevæge sig ud på det internationale marked, også det danske.

Det er jo ikke sådan, at hvis de vil sælge deres varer i Danmark, så skal de stille den her garanti. Det er, hvis det er sådan, at de vil etablere sig enten med en filial eller på anden vis, at de skal stille garantien. Og hvis de i øvrigt er parate til at stå for den personlige hæftelse, så stiller vi ikke noget krav i den retning. Så man skal hverken være millionær eller milliardær for at kunne drive virksomhed i Danmark, hverken som dansker eller som udlænding.

Det tror jeg var de bemærkninger, jeg havde her til førstebehandlingen, og så vil vi selvfølgelig gøre os umage for at svare lige så hurtigt, som spørgsmålene stilles. Og tak til de ordførere, der har givet tilsagn om, at de også kan se, at vi har en fælles interesse i, at vi lige så hurtigt, som det er forsvarligt, kan få lovforslaget frem til endelig vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tror ikke, at skatteministeren hørte hele min ordførertale, for der var ud over støtten til lovforslaget to bemærkninger.

Den ene, og den er jeg ikke sikker på at skatteministeren helt hørte, var til den principielle diskussion, om EU og EU-lovgivningen skal bestemme, hvordan vi indretter os i Danmark. For det er jo det, der er tilfældet. Vi havde en lovgivning, hvor vi via krav til egenkapital og til indbetalt anpartskapital eller aktiekapital mente, at vi var nogenlunde dækket ind sikkerhedsmæssigt i forhold til forskellige kreditter fra det offentlige. Så kommer EU lige pludselig og pådutter os, at den godt må omgås, hvis man bare først etablerer sig i udlandet. Det mener jeg er det helt principielle.

Mener EU-partierne, at det er en god idé, at EU også på det her område skal præge dansk lovgivning? Jeg mener det selvfølgelig ikke. Jeg mener sådan set også, at EU-partierne burde si-

ge: Nej, det er u hensigtsmæssigt, og det er meget ærgerligt, at vi bliver tvunget til sådan en nødværgelov, som der er tale om, og som giver en masse problemer. Det har vi hørt i debatten. Jeg synes ikke, de er uoverstigelige, og derfor støtter vi lovforslaget, men det er alligevel noget rod, at EU på den måde tvinger os til en lovgivning.

Så skal jeg bare lige til sidst sige – for jeg kan se, at jeg ikke har mere taletid – at jeg nok skal stille spørgsmålet vedrørende filialer til erhvervsministeren, så vi kommer uden om det ved det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg ved ikke, om jeg skulle have været uopmærksom et øjeblik, men jeg vil godt bede skatteministeren svare på, om det her forslag får nogen konsekvenser overhovedet for danske virksomheder. Det synes jeg vi mangler et svar på.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Skatteministeren fik formuleret en sætning, der lød, at det ikke forhindrer udenlandske virksomheder i at sælge deres varer i Danmark, og at man ikke behøver at være milliardær for at få lov til det.

Skatteministeren er nødt til at være opmærksom på, at det lige præcis ikke er rigtigt sagt. Alle de nye regler, man er ved at lave omkring postordresalg, omkring elektronisk handel osv., handler jo netop om, at for at momsregistreringer osv. skal kunne følges, bliver der krav om, at man skal være registreret i de lande, hvor man handler. Og er der et engelsk, et tysk eller et belgisk firma, som ønsker at sælge bøger og kuglepennene i Danmark via elektronisk handel, postordresalg osv., ja, så kan disse økonomiske krav her jo være væsentligt afgørende for, om man overhovedet vil etablere sig eller ej.

Derfor har ministeren ikke ret. I den moderne verden er det rent faktisk sådan, at det her kan blive en hindring for frihandel.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Til fru Mariann Fischer Boel: Jamen hvis det er sådan, at det her skal laves EU-medholdeligt – og det skal det selvfølgelig, ellers er det jo meningsløst – så betyder det selvfølgelig, at det er fælles regler, vi stiller op for de virksomheder, der henvender sig og vil lade sig registrere på

det tidspunkt, hvor de ønsker at blive registreret hos Told og Skat. Og derfor er det krav, vi stiller til en virksomhed, der har en udenlandsk oprindelse – også selv om det er en dansker, der står som ejer af den – det samme krav, som vi stiller til en tilsvarende dansk virksomhed.

Så derfor: Hvis der er nogen, som har oprettet eksempelvis et anpartsselskab med den lovpligtige indskudskapital på 125.000 kr., og hvis denne indskudskapital af en eller anden grund er forsvundet andre steder hen i perioden fra, at man har ladet sig registrere hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og indtil man begynder at drive virksomhed i en form, så man skal registreres med hensyn til moms og A-skat osv., så skal man på samme måde stille sine garantier. Hvis det er sådan, at man har en egenkapital på over 110.000 kr., så stiller vi ikke kravet, for så er vi inden for nogle bagatelgrænser. Men det er vel også fair nok.

Hvis det er sådan, at det her er et problem, hvilket vi mener det er i forhold til udenlandske selskaber, så er problemet vel lige så fuldt og regulært i forhold til danske virksomheder, og derfor har jeg da, vil jeg godt sige, ikke det store problem med, at det også i større udstrækning sikrer os i forhold til danske virksomheder.

Det har også været rejst, om det her nu kun er statens måde at gardere sig på. Jeg mener også, at det her er en yderligere sikring af andre, der handler med den pågældende virksomhed, for det, at man for at kunne blive registreret hos Told og Skat skal kunne stille en sådan garanti, gør altså, at man ikke med 1.200 kr. på lommen kan starte en virksomhed. Og det er da også en slags sikkerhed for andre, selv om garantien selvfølgelig er målrettet i forhold til de offentlige midler.

Nu er der også den forskel, at den kassekredit, man får hos Told og Skat og dermed hos det offentlige, er et tagselvord. Vi kan ikke afvise kunder, hvis vi ikke har lovgrundlag for det. Hvis man henvender sig til en privat og ønsker en kredit, så har den private og også en anden virksomhed mulighed for at tage konkret stilling til, om vedkommende ønsker at yde kreditten.

Hr. Kim Behnke har selvfølgelig ret i, at hvis man henvender sig direkte til kunderne, som man eksempelvis gør det gennem den elektroniske handel, har vi heldigvis dér nogle regler, der forhindrer, at man kan omgå danske skatte- og afgiftsregler og ikke blive registreret i

Danmark. Det kan godt være, at det bliver mere udbredt fremover, men det er ikke det, der bærer de udenlandske virksomheder i øjeblikket.

Til hr. Frank Aaen må jeg sige: Jamen EU bestemmer jo ikke noget. Der er 15 lande, der har ment, at det er hensigtsmæssigt, at man af hensyn til de 15 landes egne interesser laver nogle fælles regler om, at vi har fælles måder at opføre os på, så man kan operere på tværs af landegrænserne. På det her felt som på andre felter kan man jo ikke administrere andre regler end dem, landene har tilsluttet sig, og derfor er forudsætningen for, at EU kan sige, at her bryder vi reglerne, at vi bryder nogle regler, som vi næsten altid selv har tilsluttet os og selv har været med til at udforme. Så det er mere den generelle EU-diskussion. Den tror jeg vi får masser af lejlighed til at tage i andre sammenhænge.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er muligt, at den danske regering har tilsluttet sig de regler, som vi her bliver nødt til at bøje os for, men det har den jo i givet fald ikke vidst at den har gjort, for ellers havde den selvfølgelig straks lavet reglerne om og ikke afventet EF-Domstolens afgørelse. Og regeringen forsøgte jo at opretholde den gamle status ved domstolene, og først efter EF-Domstolens afgørelse bliver den ændret, og derfor har vi det her lovforslag i dag. Så vi har ikke vidst, at vi sagde ja til det, som vi nu kan se.

Mit spørgsmål til skatteministeren er: Mener skatteministeren, at vi på grund af EU-regler altid skal acceptere at lave tingene om, bare fordi man etablerer sig med en filial fra et EU-land?

Altså jeg synes, at det er en meget principiel diskussion, og det, jeg foreslog før, var, at i stedet for at lave sådan en lov her burde man i virkeligheden bede om at få lavet EU-lovgivningen om. Og det kan man vel godt få lov til, eller er det også forbudt?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Mariann Fischer Boel spurgte under de korte bemærkninger, om det også gjaldt for danske virksomheder, og jeg spurgte om det samme i min ordførertale, men da var ministeren nede og tale med sine embedsmænd og hørte formentlig ikke, hvad jeg spurgte om. Så fik vi altså et svar fra ministeren, som jeg altså ikke for-

står, og jeg er nødt til at citere, hvad der står i ministerens skriftlige fremsættelse:

»Foranlediget af Højesterets dom har regeringen vurderet, at der er behov for at begrænse kreditrisikoen i forhold til skatter og afgifter ikke alene i forhold til udenlandske virksomheder, men også i forhold til danske.«

Det er vi enige om.

»Regeringen foreslår derfor, at andre virksomheder end personligt ejede, der skal registreres for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, lønsumsafgift eller moms, skal stille en vis sikkerhed for told- og skattemyndighedernes tilgodehavender, medmindre virksomhederne på registreringsstidspunktet har en formue på 125.000 kr.«

Her er det altså, at jeg ikke forstår det, for man skal da have 125.000 kr. i indskud i sit anpartsselskab for at blive registreret, ellers kan man jo ikke blive registreret. Og det er derfor, jeg tror, at der i hvert fald hos mig og åbenbart også hos fru Fischer Boel er opstået nogle misforståelser. Det er så dårligt formuleret eller forkert formuleret, eller også må ministeren belære os om, at vi ikke har forstået det.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jamen jeg var glad for præciseringen af spørgsmålet fra hr. Flemming Hansen. Det tidspunkt, hvor det måles, om man har egenkapitalen på de 125.000 kr., er ikke, når man bliver registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; det er, når man bliver registreret hos Told og Skat.

Hvis jeg må tage et odiøst tilfælde, som vi har oplevet, og som jeg tror vi kan være enige om er fuldstændig uden for noget, nogen af os vil acceptere: Vi havde eksemplet med de der karruselselskaber, hvor en person havde oprettet 30 selskaber med den samme indskudskapital. Altså man har de 125.000 kr., man går hen og lader sig registrere hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og så snart det er sket, tager man pengene ud af dét selskab og bruger dem til et nyt. Det vil sige, at man havde 29 selskaber med nul kroner i, og kun i det sidste var der 125.000 kr.

Her ville man med den måde, vi arbejder på i dag, jo ikke begynde hos Told og Skat, hvis man ikke opdager sådan en omgang fusk, at stille krav om at se, om der nu også er en egenkapital. Dét forudsætter man, når selskabet er lovligt registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at det er i orden.

Det, der sker nu, er, at i et eksempel som det her vil man, når nogen kommer med et af de selskaber, som der er nul kroner i, og når det viser sig, at pengene er forsvundet fra registreringen hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til registreringen hos Told- og Skat, stille kravet, og det synes jeg ikke nødvendigvis er en ulempe ved det her forslag. Det er den sammenhæng.

Så til hr. Frank Aaen: Jamen jeg er da enig i, at vi altid bør vurdere, om vi synes, at reglerne i praksis virker, som vi har ønsket os. Hvis vi ser virkningerne af regler, vi har vedtaget i fællesskab i EU-sammenhæng – på lige fod med, når vi har vedtaget regler her i Folketinget, uden at EU er indblandet i det – og hvis det er sådan, at vi når frem til, at reglerne i deres praktiske virkning ikke er, som vi har ønsket os, og ikke er det, vi troede eller sigtede på, så bør vi selvfølgelig tilstræbe at lave dem om.

Derfor vil vi da også i EU-sammenhæng, når vi har regler oppe til vurdering, på baggrund af de erfaringer, der er, sige: Er der ting, vi bør justere? Er der synspunkter, vi skal føre frem i debatten om ændring af et direktiv osv.? Det vil også være tilfældet, når vi ser på områder som det her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af det skattefri bundfradrag for ydelser fra godkendte fonde m.v., hvis formål det er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde.

Af Flemming Hansen (KF) og Mariann Fischer Boel (V) m.fl.

(Fremsat 11/2 2000).